Ο.Λ.Μ.Ε.
Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
www.olme.gr
email: olme@otenet.gr

Αθήνα, 15/09/2025
Α.Π.:587

Εισήγηση προς τις ΓΣ των ΕΛΜΕ της χώρας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Σε μια περίοδο ιστορικής αβεβαιότητας, με παγκόσμιες γεωπολιτικές συγκρούσεις, κοινωνική ανασφάλεια, εντεινόμενη φτωχοποίηση και βαθιά υποβάθμιση των δημόσιων αγαθών, ο ρόλος των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου γίνεται πιο κρίσιμος από ποτέ.

Οι ανισότητες εντείνονται και οι αποκλεισμοί βαθαίνουν. Για αυτό και ο ρόλος των εκπαιδευτικών και των συνδικάτων είναι κρίσιμος: να σταθούμε απέναντι σε πολιτικές που επιχειρούν να εντείνουν την εκμετάλλευση και την απαξίωση του ανθρώπινου παράγοντα, και να διεκδικήσουμε ένα μέλλον με επίκεντρο τον άνθρωπο, τις ανάγκες του και τα δικαιώματά του.

Η φετινή σχολική χρονιά ξεκινά μέσα σε ένα ασφυκτικό πλαίσιο για τη δημόσια εκπαίδευση και τους λειτουργούς της. Η επίθεση που δεχόμαστε, τόσο σε θεσμικό όσο και σε εργασιακό επίπεδο, είναι πολυμέτωπη και βαθιά πολιτική. Αν δεν σταθούμε συλλογικά και αποφασιστικά απέναντι σε αυτή τη στρατηγική αποδόμησης του δημόσιου σχολείου, κινδυνεύουμε να δούμε τις εκπαιδευτικές δομές να μετατρέπονται οριστικά σε πεδίο αγοράς, ανταγωνισμού και αυταρχισμού.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική οφείλουμε να αντιτάξουμε λόγο και πράξη με άξονες:

- τη δημοκρατία στο σχολείο και στο συνδικάτο,
- την αξιοπρεπή εργασία,
- το δικαίωμα όλων στη μόρφωση,
- την υπεράσπιση του δημόσιου, δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

1. ΝΕΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ:

Η θέσπιση του νέου πειθαρχικού δικαίου για τους δημόσιους υπαλλήλους, και ειδικά για τους/τις εκπαιδευτικούς, συνιστά μία σαρωτική ανατροπή των εργασιακών και συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων καθώς διαμορφώνει ένα ασφυκτικό πλαίσιο.Η επιλογή της κυβερνητικής πλειοψηφίας είναι εξαιρετικά ακραία καθώς προτείνει η συγκρότηση των πειθαρχικών συμβουλίων να γίνεται αποκλειστικά από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με την πλήρη απομάκρυνση των δικαστών και των εκπροσώπων των εργαζομένων.

Την ίδια ώρα η κατάργηση του δευτεροβάθμιου πειθαρχικού ελέγχου, οδηγεί σε μια πρωτοφανή νομική και διοικητική πραγματικότητα καθώς στερεί από τους υπαλλήλους τη δυνατότητα ένδικης αναθεώρησης εντός της διοίκησης. Επιπλέον, το νομοσχέδιο εισάγει δυσανάλογες ποινές, με ασαφή ορισμό παραπτωμάτων και πρόστιμα που φτάνουν ακόμη και τα 100.000 ευρώ – για τους χαμηλότερα αμειβόμενους δημόσιους υπαλλήλους της Ευρώπης. Ειδικότερα, ο κίνδυνος ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης μέσω αοριστολογικών διατυπώσεων για «αναξιοπρεπή συμπεριφορά»,«παραβίαση εχεμύθειας»ή «κακόβουλης άσκησης κριτικής» είναι άμεσος και σοβαρός.Τεράστια πρόκληση αποτελεί και η πρόβλεψη για ποινή απόλυσης για όσους και όσες μάχονται ενάντια στην αξιολόγηση.Ο νέος νόμος έχει ξεκάθαρο στόχο να παρακάμψει την πρόβλεψη του Συντάγματος περί μονιμότητας και να δώσει στην κυβέρνηση τη δυνατότητα να απολύσει κάθε αντιστεκόμενη φωνή και να αλώσει το κράτος με κομματικές προσλήψεις «ημετέρων».

Η απάντηση οφείλει να είναι συλλογική, ξεκάθαρη και αγωνιστική. Καμία ανοχή στην αυταρχική διολίσθηση. Να μην επιτρέψουμε τη στοχοποίηση συναδέλφων μας με προσχηματικές διώξεις. Το συνδικαλιστικό δικαίωμα είναι κατακτημένο και αδιαπραγμάτευτο.

2. **ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΚΕΝΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ – ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗΣ ΝΕΟΔΙΟΡΙΣΤΩΝ**

Η έναρξη της σχολικής χρονιάς βρίσκει και πάλι τα σχολεία με τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό. Παρά τις διακηρύξεις, η πραγματικότητα είναι αποκαρδιωτική:

- Χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών και ελλείψεις σε ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό (ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί) καιειδικό βοηθητικό προσωπικόαλλά και ως προς τη στελέχωση σε δομές Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης και Παράλληλης Στήριξης. Περίπου 20.000 κενά παραμένουν ακάλυπτα, με αποτέλεσμα να χάνονται 400.000 διδακτικές ώρες την βδομάδα.
- Σχολεία που ξεκίνησαν χωρίς πλήρη ωρολόγια προγράμματα, με «αλχημείες» ωρών, υποχρεωτικές μετακινήσεις, υπερωρίες και καταστρατήγηση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Το ΥΠΑΙΘΑ επιλέγει να διαχειρίζεται επικοινωνιακά την τεράστια ευθύνη του για την υπολειτουργία των σχολείων και ακροβατεί στα όρια της διοικητικής νομιμότητας και πρακτικής, επιβάλλοντας «αναπληρώσεις» για να δείξει ότι τα σχολεία λειτουργούν κανονικά. Οι συνάδελφοι/ισσες υποχρεώνονται με προφορικές εντολές να καλύπτουν τα κενά μέσωάτυπων απλήρωτων υπερωριών, γεγονός που παραβιάζει την κείμενη νομοθεσία για το ωράριο και ταυτόχρονα θέτει ζητήματα νομικής ευθύνης σε περίπτωση ατυχημάτων ή άλλων έκτακτων περιστατικών.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα;

- Τεράστια εκπαιδευτικά κενά και διδακτικές ώρες που χάνονται.
- Εκπαιδευτικοί εξουθενωμένοι/ες, με μετακινήσεις σε 3-4 σχολεία, χωρίς στήριξη.
- Αδικία εις βάρος της εκπαιδευτικής πράξηςκαι νέες ανισότητες για τα παιδιά, με απόλυτη ευθύνη του κράτους.

Την ίδια ώρα δημοσιεύματα στον τύπο διαμορφώνουν μια ατμόσφαιρα στοχοποίησης των νεοδιόριστων που αιτούνται και λαμβάνουν άδειες (αναρρωτικές, λοχείας, επαπειλούμενης κύησης, ανατροφής)υλοποιώντας κατοχυρωμένα εργασιακά δικαιώματα. Το να παρουσιάζονται οι εκπαιδευτικοί ως υπεύθυνοι/ες για τα κενά αποτελεί μια στοχευμένη επικοινωνιακή εργαλειοποίηση με σκοπό την άμβλυνση των κυβερνητικών ευθυνών για την μη έγκαιρη και αποτελεσματική διαδικασία κάλυψης των κενών στα σχολεία.Είναι απαράδεκτο στην χώρα που υφίσταται τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα, η κυβέρνηση, μέσω των συστημικών ΜΜΕ που ελέγχει, να στοχοποιεί τις μητέρες

και τις εγκύους εκπαιδευτικούς.Η απώλεια χιλιάδων διδακτικών ωρών διαμορφώνει την ανάγκη λογοδοσίας του υπεύθυνου και αυτός δεν είναι άλλος από το Υπουργείο. Την ίδια ώρα είναι πιο ισχυρή από ποτέ η ανάγκη να απαλειφθούν οι ανισότητες μεταξύ μονίμων και αναπληρωτών/τριώνστο πεδίο των εργασιακών δικαιωμάτων ώστε να μην αναπαράγεται η άδικη αυτή διάκριση που δημιουργεί εκπαιδευτικούς δύο κατηγοριών.Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αντιμετώπισή των αναπληρωτριών από το ΥΠΑΙΘΑ αφού ακόμη και σήμερα – παρά τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη ότι ΟΛΕΣ οι μητέρες, ανεξάρτητα από το αν εργάζονται στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα, θα λαμβάνουν εννέα μήνες επίδομα μητρότητας - οι αναπληρώτριες μητέρες εκπαιδευτικοί δεν εντάσσονται σε αυτή την απόφαση ούτε δικαιούνται την άδεια ανατροφής των μονίμων. Η κυβέρνηση εξακολουθεί τη συστηματική αδικία των αναπληρωτών/τριών, αγνοώντας ακόμα και τις επανειλημμένες συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

Οι μισθοί των εκπαιδευτικών παραμένουν σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα. Οι αναιμικές αυξήσεις του 2024-2025 δεν λειτούργησαν παρά σαν υπενθύμιση της οικονομικής συντριβής του κόσμου της εκπαίδευσης μπροστά στην ακρίβεια και την ενεργειακή φτώχεια. Οι εξαγγελίες Μητσοτάκη στη ΔΕΘ για άλλη μια φορά ήταν ένα «τρύπιο πουκάμισο» για τους/τις εκπαιδευτικούς. Καμιά ουσιαστική αναφορά δεν έγινε για το τεράστιο ζήτημα της επαναφοράς του 13ου και 14ου μισθού.Την ίδια στιγμή η εξαγγελία της ταπεινωτικής μείωσης φόρου 2% από 22% στο 20% για τα χαμηλότερα εισοδήματα από 10.000€ έως 20.000€, οδηγεί σε μείωση φόρου 0,54€ την ημέρα και στις 30.000€ η έκπτωση είναι 1,10€ τη μέρα. Οι νέοι/ες συνάδελφοι/ισσες ξεκινούν την εργασία τους με μισθούς που δεν επαρκούν ούτε για τα βασικά την ώρα που καλούνται να πληρώσουν εξωφρενικά ενοίκια και κόστη μετακινήσεων. Οι Έλληνες/ιδες εκπαιδευτικοί έχουν από τους χαμηλότερους μισθούς στην Ε.Ε., ενώ η πραγματική αγοραστική δύναμη των εκπαιδευτικών έχει μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια.Στην ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση «Educationat a glance» για το 2025, η Ελλάδα κατακτά για πρώτη φορά καθαρά την τελευταία θέση στους μισθούς των εκπαιδευτικών ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μεταξύ όλων των χωρών του ΟΟΣΑ για τις οποίες υπάρχουν στοιχεία. Πρέπει να γίνει σαφές ότι οι όποιες προσπάθειες για αναβάθμιση του σχολείου ή και

εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να αγνοούν την επιτακτική πλέον ανάγκη της μισθολογικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών. Η εισαγωγή καινοτομιών, ο εκσυγχρονισμός των υποδομών, ο ψηφιακός μετασχηματισμός της εκπαίδευσης δεν μπορούν να πετύχουν με απαξιωμένους/ες (οικονομικά και ηθικά) τους/τις λειτουργούς της.

4.ΣΤΕΓΑΣΗ: ΈΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Ιδιαίτερα επείγον είναι το ζήτημα της στέγασης για τους/τις εκπαιδευτικούς που υπηρετούν μακριά από τον τόπο κατοικίας τους. Το κόστος στέγασης, ιδίως σε τουριστικές περιοχές, έχει γίνει απαγορευτικό. Υπάρχουν περιπτώσεις συναδέλφων/ισσών που εξαναγκάζονται σε έξωση λόγω της τουριστικής εκμετάλλευσης των κατοικιών. Η στέγαση είναι δικαίωμα και όχι προνόμιο.Η αγωνία και το συναίσθημα της εγκατάλειψης κυριαρχεί. Η συντριβή της αξιοπρέπειας στην καθημερινότητα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Απαιτούμε λύσεις ως προϊόν σχεδιασμού δημόσιων πολιτικών που θα επιτρέψουν στον/στην εκπαιδευτικό που εργάζεται μακριά από το σπίτι του/της να ζει με αξιοπρέπεια. Απαιτούμε από το Υπουργείο να εκπονήσει πρόγραμμα αντίστοιχο με αυτό που εκπόνησε του Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για την αντιμετώπιση των στεγαστικών αναγκών των στρατιωτικών.

5.ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η ίδρυση των Ωνάσειων Σχολείων αποτελεί μία ακόμα προσπάθεια υποβάθμισης του δημόσιου σχολείου και μεταφοράς πόρων και ευκαιριών προς μια ελιτίστικη, ταξικά διαχωρισμένη εκπαίδευση. Με πρόσχημα την «αναβάθμιση» της εκπαίδευσης σε υποβαθμισμένες περιοχές, ουσιαστικά προωθείται ο αποκλεισμός των παιδιών αυτών από το σχολείο της γειτονιάς τους, καθώς και η δημιουργία «σχολείων για λίγους/ες».

Αντί να ενισχυθεί το δημόσιο σχολείο για όλους/ες, η Πολιτεία επενδύει στην πολυτυπία, την κατηγοριοποίηση και τον αποκλεισμό, διευρύνοντας τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες.

Η επιλογή τόσου του Πρωθυπουργού όσο και της Υπουργού να επισκεφθούν σχολεία στην έναρξη της χρονιάς που είτε ήταν Ωνάσεια είτε εντάσσονταν στο πρόγραμμα Μαριέττα Γιαννάκου επιβεβαιώνει την θεώρηση τους απέναντι στο

δημόσιο σχολείο, μια θεώρηση που βασίζεται στη συλλογιστική της κατηγοριοποίησης και των δύο ταχυτήτων.

6. Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

Η βία στο σχολείο είναι ένα πολυπαραγοντικό κοινωνικό φαινόμενο που απαιτεί παιδαγωγικές και όχι τιμωρητικές προσεγγίσεις. Οι νέοι και οι νέες πρέπει να ακούγονται και να ενισχύονται – όχι να στιγματίζονται.Η βία αποτελεί ένα σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο του οποίου οι αιτίες προσδιορίζονται σε συνάρτηση με τη λειτουργία της κοινωνίας, τις κοινωνικές κατασκευές και ιεραρχήσεις, τα αξιακά προτάγματα. Τα φαινόμενα βίας που παρατηρούνται εντός της εκπαιδευτικής πραγματικότητας δεν μπορούν να εξεταστούν αποσπασματικά. Η προσέγγιση που επικρατεί συχνά στον δημόσιο λόγο εστιάζει σε ορισμένες μορφές του φαινομένου ρίχνοντας το βάρος κυρίως σε ένα βίαιο οικογενειακό περιβάλλον αλλά και στην αδιαφορία ή ανεπάρκεια του σχολικού πλαισίου, παραγνωρίζοντας τη συνθετότητα του προβλήματος, τα χαρακτηριστικά της κοινωνίας, τα φαινόμενα εκμετάλλευσης και ανταγωνισμού.

Οι πολιτικές για το σοβαρό αυτό ζήτημα πρέπει να χτιστούν στο διάλογο, στο να ακούσουμε τα παιδιά και να επιδιώξουμε την ενσωμάτωση τους σε δράσεις και προγράμματα που θα αλλάξουν συμπεριφορές και νοοτροπίες. Αυτή πρέπει να είναι η επιδίωξη μας και όχι η διαμόρφωση απλά ενός πεδίου τιμωρίας.

7. Η ΓΚΡΙΖΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ο κόσμος της εκπαίδευσης βιώνει στην καθημερινότητα του μια αβίωτη πραγματικότητα. Απίστευτος όγκος γραφειοκρατικού έργου, αυξημένες απαιτήσεις σε θέματα ασφάλειας και προστασίας των μαθητριών και μαθητών, ένα ευρύ πλέγμα υποχρεώσεων που ξεφεύγουν με τρόπο πρωτόγνωρο από την κύρια αποστολή του, τη διδασκαλία. Ο/η εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται με όρους στενά γραφειοκρατικούς, αγκυλωμένους σε μια -αποστεώμενη από το διοικητισμό- στείρα προσέγγιση του ρόλου του/της και κυρίως του αξιακού φορτίου που τον συνοδεύει. Σε αυτή τη δύσκολη πραγματικότητα, η επίδειξη μιας διοικητικής αυστηρότητας πια πλεονάζει ως διοικητική πρακτική την ώρα που η υποστήριξη στο έργο του κόσμου της εκπαίδευσης, σε επίπεδο

συμπληρωματικών δομών και λειτουργιών χαρακτηρίζεται από βαθιά ελλείμματα.

Η επιλογή της ανάδειξης της αξιολόγησης ως η απάντηση σε όλες τις κακοδαιμονίες της εκπαίδευσης και η άρνηση υιοθέτησης πολιτικών που θα αλλάξουν πραγματικά τις συνθήκες άσκησης του εκπαιδευτικού έργου φανερώνει την έλλειψη οράματος, την αποσπασματικότητα του σχεδιασμού και κυρίως την απουσία της αναγκαίας χρηματοδότησης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΓΑΖΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

Η φρίκη που ζει η Γάζα και οι Παλαιστίνιοι/εςαλλά και οι όμηροι, πρέπει να τελειώσει άμεσα.

Οι επί δεκαετίες παράνομοι εποικισμοί στη Δυτική Όχθη και ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας τα προηγούμενα έτη, η τρομοκρατική επίθεση της Χαμάς τον Οκτώβριο του 2023 και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ισραήλ στην περιοχή, έχουν δημιουργήσει ένα πολύ επικίνδυνο και εκρηκτικό σκηνικό στην περιοχή, με την ειρήνη και την οριστική επίλυση του Παλαιστινιακού Ζητήματος να προβάλουν σήμερα πιο δυσχερείς αλλά και πιο επιτακτικές παρά ποτέ.

Η δραματική αύξηση του αριθμού των νεκρών -πάνω από 60.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους τα τελευταία δύο χρόνια, το 80% των οποίων άμαχοι/ες, ανάμεσά τους περίπου 18.000 παιδιά, σύμφωνα με εκτιμήσεις της UNICEF, το γεγονός πως η ροή της ανθρωπιστικής βοήθειας έχει ουσιαστικά διακοπεί και συστηματικά παρεμποδίζεται, η εικόνα της ισοπεδωμένης Γάζας την ώρα που οι κάτοικοί της εκτοπίζονται βίαια και βιώνουν συνθήκες λιμοκτονίας δημιουργούν μια ανέκκλητη και φρικιαστική πραγματικότητα.

Δεν μπορούμε να στεκόμαστε παρατηρητές/τριες στην κλιμακούμενη ανθρωπιστική κρίση στη Λωρίδα της Γάζας, τον τεράστιο αριθμό αμάχων θυμάτων, μεταξύ των οποίων χιλιάδες παιδιά, τον σχεδόν ολοκληρωτικό αποκλεισμό της περιοχής από ανθρωπιστική βοήθεια, την κατάφωρη παραβίαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και των αποφάσεων του ΟΗΕ, τις δηλώσεις διεθνών οργανισμών που κάνουν λόγο για πράξεις εθνοκάθαρσης.

Η ασφάλεια, η σταθερότητα και η ειρήνη στην περιοχή, επιβάλλει μια δίκαιη λύση για την Παλαιστίνη και το Ισραήλ, τη λύση των δύο κρατών με αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τα σύνορα του 1967 και τις αποφάσεις του ΟΗΕ.

Στρατευόμαστε με τις δημοκρατικές δυνάμεις σε Ισραήλ και Παλαιστίνη που αγωνίζονται για μία δίκαιη και βιώσιμη λύση. **Να σταματήσουν, άμεσα, οι πολεμικές επιχειρήσεις και οι βομβαρδισμοί και να αρχίσουν διαπραγματεύσεις.**

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΟΥΝ Η ΝΕΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΟΙ 13 ΩΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μετά τον νόμο Χατζηδάκη (ν. 4808/2021) και τον νόμο Γεωργιάδη (ν. 5053/2023), η κυβέρνηση συνεχίζει την επίθεση στον κόσμο της εργασίας με νέο νομοσχέδιο που φέρει τον επιτηδευμένα επικοινωνιακό στην εργαλειοποίηση του τίτλο:«Δίκαιη Εργασία για Όλους – Απλοποίηση της Νομοθεσίας – Στήριξη στον Εργαζόμενο – Προστασία στην Πράξη».

Στην πραγματικότητα κλιμακώνεται η πολιτική της απορρύθμισης του εργατικού δικαίου και της υπονόμευσης των συλλογικών κατακτήσεων, με στόχο την καθιέρωση ενός μοντέλου φτηνής, εντατικοποιημένης και ελαστικής εργασίας, που εξυπηρετεί μόνο τα εργοδοτικά συμφέροντα.

Η αύξηση των χρονικών ορίων εργασίας, η ρύθμιση της ατομικής διευθέτησης του ωραρίου, η θεσμοθέτηση 13ωρης απασχόλησης στον ίδιο εργοδότη, η αλλαγή του καθεστώτος χορήγησης της ετήσιας άδειας συνοδεύονται από τον περιορισμό του χρόνου ανάπαυσης αλλά και την πρόβλεψη για δυνατότητα επέκτασης των υπερωριών ακόμα και στην εκ περιτροπής εργασία.

Οι συλλογικές συμβάσεις δέχονται ακόμη ένα ισχυρό πλήγμα, το εργατικό δίκαιο για τη συλλογική εργασία αποδυναμώνεται σε ένταση και έκταση πρωτόγνωρη ενώ διαμορφώνεται μια νέα πραγματικότητα όπου ο εργαζόμενος θα συντρίβεται σε μια άνιση διαπραγμάτευση η οποία στο νομοσχέδιο παρουσιάζεται ως προϊόν συνεννόησης ανάμεσα σε εργοδότη και εργαζόμενο. Η εργοδοτική αυθαιρεσία ουσιαστικά θωρακίζεται θεσμικά και νομικά σε ένα εργασιακό περιβάλλον όπου έχει ήδη από το 2019 καταργηθεί η υποχρέωση των εργοδοτών να αιτιολογούν απολύσεις που κάνουν**.**

Σε ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο βρίσκεται σε ένα εξαιρετικά δύσκολο σημείο,η κυβέρνηση προχωρά στην κατάργηση των προσαυξήσεων στις ασφαλιστικές εισφορές για υπερεργασία και υπερωρίες.

Σε μια χώρα όπου οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοιεργάζονται τις περισσότερες ώρες στην Ε.Ε, ενώ ο μέσος ετήσιος πραγματικός μισθός αντιστοιχεί μόλις στο 52% του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Σε μια κοινωνία όπου το δημογραφικό διαμορφώνεται ως η μεγαλύτερη απειλή για το αύριο, ως το κορυφαίο ζήτημα για το μέλλον της χώρας, δεν μπορούμε να

αποδεχτούμε μια εργασιακή πραγματικότητα όπου οι γονείς θα εργάζονται 13 ώρες και δεν θα έχουν χρόνο για τα παιδιά τους παρά μόνο σε στιγμές παρένθεσης.

Ο κόσμος της εργασίας θα δώσει τη μάχη με ενότητα και ομοψυχία. Στεκόμαστε ως εργαζόμενες και εργαζόμενοι στον Δημόσιο Τομέα στο πλευρό των ανθρώπων που εργάζονται στον Ιδιωτικό Τομέα. Είμαστε στην ίδια όχθη του ποταμού και μοιραζόμαστε κοινές αγωνίες και προβλήματα. Μαζί θα δώσουμε τη μάχη για αξιοπρέπεια στη ζωή και στην εργασία.

Διεκδικούμε:

- Αξιοπρεπείς αμοιβές για όλες και όλους.
- Σταθερό ημερήσιο ωράριο και πλήρη σεβασμό της εργασιακής και οικογενειακής ζωής.
- Ισχυρές συλλογικές συμβάσεις, κοινωνική προστασία και δημοκρατία στους χώρους δουλειάς.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- Να σταματήσει άμεσα κάθε πειθαρχική δίωξη για συμμετοχή σε συνδικαλιστική δράση. Να μπει ένα τέλος στις πολιτικές στοχοποίησης των εργαζομένων και των σωματείων τους. Να αποσυρθεί το νέο θεσμικό πλαίσιο που ψηφίστηκε τέλος Αυγούστου για το πειθαρχικό στο Δημόσιο(ν.5225/25).
- Να αρθούν οι αντιδραστικές αλλαγές στα πειθαρχικά συμβούλια. Η παρουσία των αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων είναι αδιαπραγμάτευτη.
- Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τους/τις εκπαιδευτικούς
- Οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, την αύξηση στους μισθούς μας και στις συντάξεις μας και τη διασφάλιση του ασφαλιστικού συστήματος και του συστήματος υγείας
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης και ξεπάγωμα της διετίας 2016-17
- Επαναφορά 13ου – 14ου μισθού και συντάξεων και αφορολόγητο στις 12.000€
- Ουσιαστική οικονομική στήριξη σε όσους/ες εκπαιδευτικούς υπηρετούν εκτός τόπου κατοικίας τους
- Να αποσυρθεί άμεσα η Κ.Υ.Α. σε σχέση με το επίδομα ανεργίας

- Πλήρη σύνταξη στα 60 με 30 χρόνια εργασίας. Καμία μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων. Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τη δυνατότητα εξαγοράς πλασματικών ετών αναφορικά με τη διαδικασία συνταξιοδότησης.
- Να σταματήσει η κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και να μην καταργηθεί τελικά κανένα σχολείο της γειτονιάς.
- Άμεση και ουσιαστική ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης με όρους συμπερίληψης, ισότητας και απόλυτης αποσύνδεσης από πρωτοβουλίες εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης του δημόσιου αγαθού της εκπαίδευσης.
- Ολόπλευρη στήριξη της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας ως πρώτιστη πολιτική επιλογή ενταγμένη στον ευρύτερο αγώνα των εργαζομένων για δίκαιη κοινωνία.
- Μείωση του αριθμού των μαθητών/τριών σε 20 ανά τμήμα γενικής παιδείας, 15 ανά τμήμα κατεύθυνσης/ειδικότητας και 10 ανά εργαστήριο.
- Να καλυφθούν όλα τα πάγια κενά των εκπαιδευτικών με μόνιμους διορισμούς να ανακληθούν οι συγχωνεύσεις/καταργήσεις τμημάτων και να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των υποδομών έτσι ώστε τα σχολεία να λειτουργούν απρόσκοπτα στο έργο τους.
- Έγκαιρες προσλήψεις αναπληρωτών/τριών σε όλα έκτακτα κενά στην Α’ φάση.
- Εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών/τριών – μονίμων.
- Επαναφορά του διδακτικού ωραρίου στα προ του 2013 επίπεδα.
- Αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων ως ένα μείζον κοινωνικό και δημοκρατικό ζήτημα. Απαιτούμε να διαμορφωθούν προγράμματα αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, για να μπορούν όλοι οι μαθητές και όλες οι μαθήτριές μας να έχουν ανοιχτούς ορίζοντες τόσο στην παιδεία όσο και στην επαγγελματική τους εξέλιξη αλλά και στην κοινωνική τους πορεία.
- Επαναφορά των μαθημάτων της Καλλιτεχνικής παιδείας και των Κοινωνικών Επιστημών
- Ουσιαστική αντιμετώπιση και πρόληψη της βίας.

- Κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη (Ν4808/21) και του Ν. 5053/23 (Γεωργιάδη) για τα εργασιακά, καθώς και κατάργηση όλων των νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση.
- Να καταργηθούν οι νόμοι 4692/20 και 4823/21, να μονιμοποιηθούν αυτοδίκαια οι νεοδιόριστοι/ες εκπαιδευτικοί και να πάψουν οι διώξεις σε απεργούς.
- Να μπει ένα τέλος στις πρακτικές αυταρχισμού στα σχολεία και στους εκπαιδευτικούς μέσα από την εφαρμογή ενός υπέρμετρα τυπολατρικού και αυστηρού διοικητισμού, όπως αυτός εκφράζεται σε όλα τα επίπεδα της ιεραρχίας τόσο των εκπονητών της εκπαιδευτικής πολιτικής όσο και του ίδιου του μηχανισμού διοίκησης.
- Να αντιμετωπιστεί με τρόπο ουσιαστικό και με προσανατολισμό στην επικέντρωση στο εκπαιδευτικό έργο η γραφειοκρατία στο σχολείο, που δημιουργεί κλίμα ασφυξίας στην ίδια την εκπαιδευτική λειτουργία, στο μορφωτικό και παιδαγωγικό ρόλο των εκπαιδευτικών.
- Να επανέλθει η πρόβλεψη για μετατάξεις εκπαιδευτικών σε άλλα υπουργεία και υπηρεσίες μέσω του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας.
- Να αποσυρθεί η εγκύκλιος που απαιτεί πράξη μονιμοποίησης για μετατάξεις εντός του υπουργείου Παιδείας.
- Να βγει άμεσα διορθωτική εγκύκλιος, προσαρμοσμένη στην απόφαση του ΣτΕ, για τις άδειες άνευ αποδοχών.
- Επικαιροποίηση και απλοποίηση των νομοθετικών προβλέψεων για τις υπηρεσιακές μεταβολές και έγκαιρη ολοκλήρωσή τους.
- Να νομοθετηθεί η αξιοκρατία με σαφή μοριοδότηση σε όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές, ειδικά για Μουσικά, Καλλιτεχνικά και Διαπολιτισμικά Σχολεία.
- Όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές να γίνονται μέσω ΚΥΣΔΕ.
- Στήριξη του ΕΣΥ με γενναία χρηματοδότηση.

Πρόγραμμα δράσης

- Συμμετοχή και προετοιμασία της απεργίας της 1ης Οκτωβρίου όπου είναι ανάγκη να συναντηθούν οι δυνάμεις του κόσμου της εργασίας ιδιωτικού και δημόσιου τομέα σε ένα μέτωπο υπεράσπισης κατακτήσεων και δικαιωμάτων

- Να δοθεί εξουσιοδότηση στο Δ.Σ ώστε στο χρονικό διάστημα μετά την γενική απεργία της 1ης Οκτωβρίου να προχωρήσει σε αποφάσεις για πρόγραμμα δράσεων, κινητοποιήσεων και απεργιών με βασικά αιτήματα τις αποφάσεις του 20ου και 21ου Συνεδρίου και το νέο πειθαρχικό δίκαιο. Στόχος του προγράμματος δράσης θα είναι η διαμόρφωση ενός αγωνιστικού μετώπου του δημοσίου τομέα συνολικά με συντονίστρια την ΑΔΕΔΥ και με βάση την ανάγκη αντιμετώπισης των πολιτικών απέναντι στο δημόσιο σχολείο και τα δημόσια αγαθά.
- Η ΟΛΜΕ να διοργανώσει συσκέψεις αιρετών και σε συνεργασία με τις ΕΛΜΕ ενημερωτικές εκδηλώσεις για τα φλέγοντα προβλήματα (πχ κατηγοριοποίηση, ιδιωτικοποιήσεις, μονιμότητα, βία, διώξεις κλπ).
- Οι ΕΛΜΕ να προχωρήσουν σε ενημερώσεις στους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων και να οργανώσουν από κοινού τον αγώνα με εκδηλώσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας για τα τοπικά ζητήματα των σχολείων τους (κενά, συγχωνεύσεις, σχολική στέγη, υποχρηματοδότηση κλπ).
- Η ΟΛΜΕ να επιδιώξει ευρύ συνδικαλιστικό μέτωπο για κινητοποιήσεις, συνεντεύξεις και εκδηλώσεις με άλλες Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ για κοινά ζητήματα (οικονομικά αιτήματα,πειθαρχικό,διώξεις, μονιμότητα κλπ).
- Η ΟΛΜΕ να αποστείλει επιστολή στους γονείς και κηδεμόνες για την κατάσταση που επικρατεί στα σχολεία.
- Συνεχίζουμε τις κατά τόπους κινητοποιήσεις ενάντια στην ίδρυση Ωνασείων και Πρότυπων Σχολείων και τμημάτων του Διεθνούς Απολυτηρίου σε δημόσιες σχολικές μονάδες.
- Επιδιώκουμε ένα ευρύ συνδικαλιστικό μέτωπο για κινητοποιήσεις, συνεντεύξεις και εκδηλώσεις με άλλες Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ για κοινά ζητήματα (οικονομικά αιτήματα, διώξεις, μονιμότητα κλπ).

Η Γενική Συνέλευση των Προέδρων ΕΛΜΕ θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο, 20/9 στις 11.00 π.μ στο Ξενοδοχείο Royal Olympic (Αθανασίου Διάκου 28-34, Αθήνα, τηλ. 210 9288400 (https://bit.ly/42UJlVs) .

Για το ΔΣ της ΟΛΜΕ

Ο Πρόεδρος
Θεόδωρος Τσούχλος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ανδρέας Καργόπουλος